

วันแห่งความภาคภูมิใจของฉัน

วันหนึ่ง ระหว่างปีงบประมาณ 2550 ฉันได้รับคำสั่งให้ทำงานนำเสนอ (Power point) เรื่อง องค์กรที่มีชีวิตชีวา เพื่อไปนำเสนอความมีชีวิตชีวาของโรงพยาบาลค่ายสุรนารีให้กับ รพ.และหน่วยงาน อื่นๆ ในการสัมมนาที่ รพ.กรุงเทพราชสีมา จาก พ.อ.หญิงเบญจมาศ จงอุตสาห (พ.อ.หญิงนิชาภาฯ ในปัจจุบัน) หรือที่ รพ.ค่ายสุรนารีเรียกกันว่า คุณหมอบะณูฯ (หรือบางคนอาจเรียกป้าเบณูฯ) ซึ่งขณะนั้นท่านดำรงตำแหน่งเป็น ผอ.กองพัฒนาคุณภาพ รพ.ค่ายสุรนารี ควบคู่กับ ผอ.กองสตูดิโอเวชกรรม รพ.ค่ายสุรนารี

หลังจากได้รับคำสั่ง และได้รับเนื้อหาที่ต้องใช้ในการ Present จากคุณหมอบะณูฯ เป็นที่เรียบร้อย แล้วก็เริ่มลงมือทำ การทำงานเป็นไปอย่างเร่งรีบนิดหน่อยเพราะต้องตามหาข้อมูล จากหน่วยงานต่างๆ ภายในโรงพยาบาล และตัวชี้วัดความสำเร็จของโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับความผาสุกของบุคลากร และทำให้บุคลากรภายในโรงพยาบาลทำงานอย่างมีชีวิตชีวา ตามความต้องการของท่านผู้อำนวยการในขณะนั้น โดยการติดต่อประสานกับหน่วยงานต่างๆ ในช่วงนั้นถือว่าไม่มีปัญหาหรือเป็นไปอย่างราบรื่น(ค่อนข้างชั่ว) ทั้งข้อมูลทางด้านธุรการ ข้อมูลจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย หรืองานด้านส่งเสริมสุขภาพ รวมทั้งแผนกประชาสัมพันธ์ ทำให้สามารถรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนและมีเนื้อหาที่จะนำเสนอได้อย่างครอบคลุม หลังจากนั้นก็เริ่มลงมือนำข้อมูลลงใน Power Point โดยการทำครั้งนี้คุณหมอบะณูฯ ได้เป็นผู้วางรูปแบบและควบคุมการผลิตด้วยตัวเองเลย ฉันและคุณหมอบะณูฯ ได้ทำและแก้ไขกันอยู่หลายรอบกว่าจะลงตัว ปรับเปลี่ยนทั้งการวางข้อมูล ทั้งรูปแบบการนำเสนอ สีส้น เป็นไปตามสไตล์คุณหมอบะณูฯ และฉันก็ชอบการทำงานแบบนี้ที่ ผู้รับผลงานคอยชี้แจงความต้องการของตนเองเพื่อให้ได้เนื้อหาและผลงานตามที่ตนเองต้องการ หมอบะณูฯ คอยบอกคอยสอนและให้คำปรึกษาตลอดการทำงานครั้งนี้

ก่อนวันนำเสนอหนึ่งวันข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้วในเรื่องรูปแบบยังมีการเปลี่ยนแปลงกันไม่ลงตัว มีการปรับการเคลื่อนไหวใส่เพลงใส่เอฟเฟ็ก กันให้วุ่น แต่ในที่สุดก็เสร็จตามที่คุณหมอบะณูฯ วาดภาพไว้เป็นอย่างดี คุณหมอบะณูฯ ได้โอกาสซ้อมการนำเสนอหนึ่งวัน และในวันนั้นเองก็ได้มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น ที่มาของสายนั้นมาจากกองการพยาบาลชั้น 6 ซึ่งในขณะนั้นมี พ.อ.หญิงวัฒนา อิ่มเงิน หรือที่พวกเราทุกคนเรียกกันว่าพี่ติ่ม เป็นหัวหน้ากองการพยาบาล ได้โทร.หาฉันเพื่อให้ช่วยใส่เพลงและเอฟเฟ็ก Power Point ให้เพื่อนำไปเสนองานเดี๋ยวกันละ แต่คนละเรื่อง พอดีพอดีที่ของคุณหมอบะณูฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่ของพี่ติ่มทำเกี่ยวกับความมีชีวิตชีวา และงานที่เกี่ยวข้องกับพยาบาลและเสนอความต้องการที่ รพ.ของเรามีความต้องการวิชาชีพนี้เพียงไร เสร็จเรียบร้อยแล้วดี และเมื่อถึงวันที่ต้องนำเสนอซึ่งมีการนำเสนอในตอนบ่ายของวันนั้น แต่ตอนเช้าคุณหมอบะณูฯ และพี่ติ่มซึ่งมีความสามารถในการนำเสนอเป็นทุนเดิมอยู่แล้วก็ยังซ้อมการนำเสนอเพื่อให้คล่องและตรงกับข้อมูลที่นำเสนอ เพื่อป้องกันการผิดพลาด(ป้องกันการหน้าแตกนั่นเอง) เพราะการนำเสนอครั้งนี้ไม่ใช่การนำเสนอในโรงพยาบาล แต่เป็นต่างถิ่นซึ่งไม่ใช่ถิ่นเรา ต้องทำให้ดีที่สุดในวันนี้เป็นหน้าเป็นตาให้กับโรงพยาบาลค่ายสุรนารี และเป็นการเปิดตัววิทยากรมือใหม่อีกด้วย

พอถึงเวลา 11.00 น. ฉันก็ได้รับอนุญาตให้ไปกินข้าวเที่ยงก่อนใครเพราะว่าคราวนี้ได้เป็นผู้ติดตามไปเป็นผู้ช่วยวิทยากรมือใหม่ด้วย(ดีใจมาก..ครั้งแรกเหมือนกัน ฮ่าๆๆ) ส่วนทางด้านพีตัมก็มี น้องแป้ว (ดาร์รัตน์ ๑) เป็นเลขาฯผู้ติดตามด้วย แต่เนื่องจากคุณหมอเบญยังตรวจไม่เสร็จ วันนั้นฉันก็ได้เป็นพลขับให้กับพีตัมด้วยอีกงานด้วย รถพีตัมขับนุ่มสบาย พอไปถึงโรงพยาบาลกรุงเทพราชสีมา เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลก็ได้มาต้อนรับและชี้แจงกำหนดการ ว่าคุณหมอเบญนำเสนอห้องไหน พีตัมนำเสนอห้องไหน เตรียมไฟล์ข้อมูลที่จะนำเสนอให้กับเจ้าหน้าที่ ซึ่งแต่ละห้องมีการนำเสนอประมาณ 4 หน่วยงาน ฉันอยู่ช่วยคุณหมอเบญฯเปิดสไลด์ ส่วนแป้วช่วยพีตัม วิทยากรใหม่ทั้ง 2 ท่าน มีความตื่นตื้นนิดหน่อยแต่ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคอะไรเพราะแค่นี้ จิบๆ ในการนำเสนอปรากฏว่า คุณหมอเบญฯ ของโรงพยาบาลค่ายสุรนารี ได้นำเสนอเป็นคนแรกเลย เริ่มด้วยการเปิดตัวแนะนำตัวส่วนฉันคอยเป็นกำลังใจและเลื่อน Power Point อยู่ข้างๆ คุณหมอเบญฯพูดได้เป็นธรรมชาติพูดไปยิ้มไป(หัวเราะไปด้วยตามสไลด์ของคนอารมณ์ดี) และในการนำเสนอได้นำวิดีโอที่ โรงพยาบาลค่ายสุรนารีได้จัดกิจกรรม OD เรื่อง “การอบรมพฤติกรรมบริการ” ODในครั้งนั้นฉันก็ได้เข้าร่วมเมื่อตอนเข้ามาทำงานใหม่ๆด้วย (อื๊อ) ไปนำเสนอซึ่งวิดีโอนี้ใช้เพลง “คนล่าฝัน” ของวงคาราบาว เป็นเพลงประกอบซึ่งมีจังหวะสนุกสนาน เปิดตัวก่อนเป็นต่อ ดับรัศมีทุกหน่วยงานไปเลย เพราะเท่าที่ฟังหลังจากที่คุณหมอเบญฯ Present จบ หน่วยงานอื่นๆก็ขึ้นพูดต่อ แต่เนื้อหาของแต่ละคนก็ดีแต่การนำเสนอไม่ค่อยสดชื่นเท่าคุณหมอเบญฯ เป็นการพูดแบบธรรมดา มีมุขบ้างนิดหน่อยแต่ไม่สนุกสนานเท่าฉันจำได้ดีเลยแหละ และก็ได้รับคำชมจากผู้จัดงานและผู้รับฟังด้วยว่าทำข้อมูลมาดีมากเลย พอทุกหน่วยงานพูดเสร็จ พิธีกรในการก็พูดสรุป ก็ถือเป็นเสร็จสิ้นภารกิจ(เฮ้อ โล่งอก) งานนี้วิทยากรได้รับซองจากการนำเสนองานในครั้งนี้นี้ด้วย(อย่าพูดเสียงดัง) แต่ไม่คิดไม่ฝันคุณหมอเบญได้มอบซองนั้นให้กับฉันเพื่อเป็นการตอบแทนในการที่ช่วยท่านทำงานครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีซึ่งที่จริงแล้วฉันไม่ได้คิดหรอกว่าจะได้ที่ทำเพราะเป็นหน้าที่ที่เก่านั้น แต่ได้มาก็เป็นกำลังใจอีกอย่างกับการทำงานที่จะให้เรามีความตั้งใจทำงานมากยิ่งขึ้น ถึงจะเป็นเงินไม่มากก็ถือว่าเป็นน้ำใจของคุณหมอเบญฯที่มีต่อฉัน หลังจากเสร็จจากห้องที่คุณหมอนำเสนออีกเดินไปดูที่ห้องที่พีตัมเป็นผู้นำเสนอบ้าง ส่วนทางด้านพีตัมกลับได้เป็นผู้นำเสนอท้ายๆหน่อย แต่พอเข้าไปก็ได้ดูช่วงกลางๆของการนำเสนอของพีตัมพอดี เห็นงานที่ตัวเองทำแล้วได้เสนอต่อคนมากมายก็รู้สึกภูมิใจถึงแม้ว่าจะไม่มีใครรู้ว่าเราเป็นคนทำก็ตาม พอเสร็จหมอเบญฯก็ได้ขอตัวกลับก่อน ส่วนฉัน พีตัมและแป้วก็ตามไป เป็นอันว่าเสร็จภารกิจสำหรับวันนี้ไปได้อย่างเรียบร้อยแหละ

จากการร่วมกันทำงานในครั้งนี้ก็เป็นการสานสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับลูกน้องอย่างฉันให้แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น ทำให้การทำงานเข้าหากันมากขึ้น เมื่อมีการทำงานเป็นทีม พูดคุยถึงปัญหาและร่วมกันในการแก้ปัญหาที่ทำงานประสบผลสำเร็จไปได้ด้วยดีอย่างงานนี้ ถึงฉันจะเป็นเพียงลูกจ้างหรือเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยแต่ก็รู้สึกภูมิใจที่ได้มีผลงานที่ทำให้หน่วยงานอย่างโรงพยาบาลค่ายสุรนารีได้ไปสร้างชื่อเสียงที่หน่วยงานภายนอกได้ถึงแม้จะไม่มีใครรู้ก็ตาม เหมือนดังพระบรมราโชวาทของในหลวง ใน การพระราชทานเนื่องในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 25 กรกฎาคม 2506.

http://www.ch7.com/news/news_speech.aspx. ความว่า “การปิดทองหลังพระนั้น เมื่อถึงคราวจำเป็นก็ต้องปิด ว่าที่จริงแล้วคนโดยมาก ไม่ค่อยชอบปิดทองหลังพระกันนัก เพราะนึกว่าไม่มีใครเห็น แต่ถ้าทุกคนพากันปิดทองแต่ข้างหน้า ไม่มีใครปิดทองหลังพระเลย พระจะเป็นพระที่งามบริบูรณ์ไม่ได้” จึงขอฝากสำหรับทุกคนว่าการทำงานไม่ใช่เพียงต้องการโชว์ให้ใครๆรู้เพียงอย่างเดียวต้องมีทั้งผู้รับผลงานและผู้ปฏิบัติ ถ้ามีแต่ผู้รับผลงาน ถ้าเช่นนั้นงานที่ทำก็จะไม่สมบูรณ์ ก็เหมือนดังพระพุทธรูปที่ถูกปิดทองเพียงแต่ด้านหน้าด้านเดียวนั่นเอง